

Там же з цвиитару оного повставши,
Всіла в карету, сльозами ся облявши,
Мовляли: „На якії прихожу зиеважеиця
[гаиебийї

Через свої піддаийї!”
Назавтра раю раду учинили,
Вшитких до суду зособиа водили,
Питаючи: „Которий був би причиною
[тє о?

Ставте вииного!”
Воии в той спосіб так одповідали:
„Ми своїх духовних в тій мірі слухали:
Кгда би ся воии до церкви вериули,
І ми би були”.

А втім і попів призвати розказаю
І в тії теж слова власие запитаю:
Для чого з процесією не уступали,
Гди їм казали?

Єдеи презвитер на те одповідав:
„Мосці-паиове, би те кождий відав:
Єсли вам ідеть о свої зелживости,
Нам о святости.

„Для того вам з дороги не вступили,
Босьмо ся були на тое спорядили,
Жеби почтивість впрод Богу отдали,—
Ви не витривали”.

Виет міщай зациих в колоду посажаю,
А найубогших в темицию загиаю,
Аби розправи до часу чекали
І горло дали.

Хотіли духовийї в тую справу вложити
А за їх здоровле горло свое положити,